

РЕШЕНИЕ

№ 4204

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1402** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК във вр. с чл.99, ал.12 ЗООС.

Образувано е по жалба, допълнително уточнена, от Д. В. В. и А. Н. К. срещу писма изх.№4456/14/ и изх.№4456/13/ от 09.02.2023г. по техни искания №№ 4456/10/ от 29.12.2022г., 4456/11/ от 10.01.2023г. и 4456/12/ от 24.01.2023г. да бъде констатирано настъпването на обстоятелствата по чл.99, ал.12 ЗООС, във вр. с чл.31, ал.11 З., т.е. да бъде прогласена загубата на правно действие на Решение № 3-3/2017 г. от 19.10.2017 г. по оценка за въздействието върху околната среда, с които писма директорът на Регионална инспекция по околната среда и водите – Б., е указал на жалбоподателите, че доколкото с окончателно Решение №6834/23.05.2018г на ВАС са отхвърлени жалбите срещу Решение № 3-3/2017 г. от 19.10.2017 г. по оценка за въздействието върху околната среда, проверката по реда на чл.22, ал.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието на околната среда следва да бъде осъществена след изтичане на срока по чл.99, ал.12 във вр. с § 12, ал.1 от ПЗР на ЗООС.

В съд.з. жалбоподателите Д. В. В. и А. Н. К., чрез адв.К. и в представена от него писмена защита, поддържат жалбата. Прави се възражение за прекомерност на платеното от ответната страна адвокатско възнаграждение.

Ответникът - директорът на РИОСВ-Б., чрез адв.П. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Претендира направените по делото разноски.

Заинтересованата страна агенция „Пътна инфраструктура“, в представени по делото

писмени бележки също излага съображения за недопустимост, алтернативно – за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните, събраните по делото писмени доказателства, и като прецени, съгласно чл.168, ал.1 от АПК, законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, направи следните фактически и правни изводи:

С решение № 3-3/2017 г. от 19.10.2017 г. по оценка за въздействието върху околната среда (О.) на министъра на околната среда и води е одобрено осъществяването на инвестиционно предложение за „Подобряване на трасето на Л. 3.2 на Автомагистрала „С.“ по Източен вариант Г 10.50“. В решението е включено и разпореждане за предварителното му изпълнение, като жалбите срещу това разпореждане са отхвърлени с Определение от 29.11.2017г. по адм.д.№13132/2017г. на ВАС-Шесто отделение, оставено в сила с Определение №1766/08.02.2018г. на ВАС-Петчленен състав по адм.д.№1237/2018г.

С окончателно Решение №6834/23.05.2018г. по адм.д.№13132/2017г. на ВАС-Шесто отделение е отхвърлена жалбата на Д. В. В. и др. лица срещу решение № 3-3/2017 г. от 19.10.2017 г. по оценка за въздействието върху околната среда

С искания на жалбоподателите от №№ 4456/10/ от 29.12.2022г., 4456/11/ от 10.01.2023г. и 4456/12/ от 24.01.2023г., жалбоподателите Д. В. В. и А. Н. К. са поискали от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – Б. да се произнесе на основание чл.99, ал.12 и §12а от ПЗР на ЗООС във връзка с чл.31, ал.11 на Закона за биологичното разнообразие и във връзка с чл.22, ал.3 от Наредбата за О. относно загубата на правно действие на решение № 3-3/2017 г. от 19.10.2017 г.

В писма изх.№4456/14/ и изх.№4456/13/ от 09.02.2023г., директорът на РИОСВ-Б. е указал на жалбоподателите, че проверка по реда на чл.22, ал.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на О. следва да бъде извършена след изтичане на срока по чл.99, ал.12 във вр. с §12а, ал.1 от ПЗР на ЗООС, който петгодишен срок в случая тече от влизане в сила на съдебното решение, с което са отхвърлени жалбите срещу решението за О., т.е. от 23.05.2018г.

Писмата са постановени след постъпването на 06.02.2023г. на жалба срещу мълчалив отказ по искания №№ 4456/10/ от 29.12.2022г., 4456/11/ от 10.01.2023г. и 4456/12/ от 24.01.2023г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 12 от ЗООС, решението по О. губи правно действие, ако в срок 5 години от датата на издаването му не е започнало осъществяването на инвестиционното предложение, което се установява с проверка от контролните органи по околната среда. Разпоредбата на §12а от ПЗР на ЗООС предвижда, че горният срок започва да тече от датата на влизане в сила на решенията по О..

Прекратяването на действието на решението за О. с изтичането на петгодишен срок става автоматично, по силата на закона, а не с административен акт. Т.е. евентуален акт по чл. 99, ал. 12 от ЗООС на директора на РИОСВ има констативно, а не конститутивно действие, като информацията с констатациите по него се дължат на засегнатата общественост.

Съгласно чл.5, т.1, б.“а“ от Орхуската конвенция за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до

правосъдие по въпроси на околната среда /Орхуската конвенция/ всяка страна гарантира, че държавните органи разполагат с информация за околната среда, имаща отношение към техните функции, и я актуализират. Т.е. в случая след изтичането на петгодишния срок от влизане в сила на решението за О., държавата и в частност РИОСВ-Б. следва да разполага с информация относно започването или не на инвестиционното предложение, събрана по реда на чл.22, ал.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на О.; която информация следва да публикува съгласно чл.22, ал.5 от Наредбата, като така тя бъде предоставена съгласно чл.4 на засегнатата общественост по смисъла на чл.2, т.4 и т.5 от Орхуската конвенция и §1, т.25 във вр. с т.24 от ДР на ЗООС, и в частност на жалбоподателите като такива. В случая обаче, искането за предприемане на действия по извършване на проверка съгласно чл.22, ал.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на О. и постановяването на оспореният в настоящото производство отказ е станало преди изтичането на петгодишния срок от влизане в сила на решението за О..

Доколкото за процесното инвестиционното предложение, оценката по чл.31, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие за съвместимостта му с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона, се извършва по реда на ал.4 - чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на ЗООС, то по отношение на него не намира приложение разпоредбата на чл.31, ал.11, изр.второ З., която се прилага за актовете по ал.10 във вр. с ал.5 на чл.31 З., които автоматично прекратява действието си, ако в продължение на 5 години от датата на издаването им възложителят не започне действия по осъществяване на инвестиционното предложение.

Предвид горното съдът приема, че жалбата е допустима, както подадена от лица – представляващи засегнатата общественост срещу акт, с който им е отказано предоставянето на информация относно предприети действия по осъществяване на инвестиционно предложение. Същата обаче се явява неоснователна, доколкото петгодишния срок след изтичането на който се дължи проверка за търсената информация не е изтекъл.

С оглед гореизложеното съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена, като на ответника по жалбата се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение, чийто приемлив размер с оглед направеното от жалбоподателите възражение за прекомерност, и с оглед фактичката и правна сложност на делото, следва да се определи в размер на 1 500лв. Според, съда присъждането в цялост на направените от страна на административния орган разходи по делото в размер на 9000лв., чието възстановяване се търси, по съществото си би представлявало наказание за жалбоподателите в нарушение на чл.3, т.8 от Орхуската конвенция.

Мотивиран така, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Д. В. В. и А. Н. К. срещу писма изх.№4456/14/ и изх.№4456/13/ от 09.02.2023г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – Б. по искания на жалбоподателите вх.№№ 4456/10/ от 29.12.2022г., 4456/11/ от 10.01.2023г. и 4456/12/ от 24.01.2023г.

ОСЪЖДА Д. В. В., с ЕГН-[ЕГН], и А. Н. К., с ЕГН-[ЕГН], да заплатят солидарно на Регионална инспекция по околната среда и водите – Б. съдебни разноски

в размер на 1500лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: